DICTAMEN núm. 193/2010, relatiu al Projecte de decret de principis generals per a la concessió dels ajuts econòmics de pagament únic recollits en l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere[*]

I. ANTECEDENTS

1. El 12 de juliol de 2010, la directora de l'Institut Balear de la Dona subscriu una memòria «sobre la necessitat d'elaborar un decret de principis generals per a la concessió dels ajuts econòmics de pagament únic recollits en l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere», en la qual, a més, fa referència a l'adequació del projecte als fins perseguits, i al marc normatiu en què la nova disposició quedaria inserida. El mateix dia, la Secretaria General de la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració elabora l'estudi econòmic sobre l'avantprojecte, en què es conclou:

> [...] no suposarà una despesa per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sense perjudici que els consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, entitats competents en la tramitació de les sol·licituds, hagin de fer l'eventual desemborsament anticipat de l'import d'aquests ajuts […].
> [...] no suposa noves despeses imputables a l'estat de despeses dels pressuposts generals de l'Administració [...].

2. El 14 de juliol següent, la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració resol iniciar el procediment per elaborar el Decret i designar com a òrgan responsable de tramitar-lo la directora de l'Institut Balear de la Dona.

3. El 20 de juliol de 2010, un cop redactat el Projecte de decret, la consellera disposa que se sotmeti a informació pública a través del BOIB i per Internet en les pàgines corresponents de la Conselleria i de l'Institut Balear de la Dona.

4. El Projecte s'ha tramès a totes les secretaries generals de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma i al Servei d'Ocupació de les Illes Balears. Durant la fase de participació i d'audiència, la instructora el va remetre a les Delegació del Govern per a la Violència de Gènere del Ministeri d'Igualtat i a les entitats que consten en l´expedient. La norma projectada també se sotmet a la intervenció dels consells insulars.

5. El 5 d'agost de 2010, l'Institut Balear de la Dona emet l'informe sobre impacte de gènere del Projecte, en què conclou que «l'aprovació d'aquesta norma contribuirà a millorar les condicions de vida de les dones de les Illes Balears».

---

[*] Ponència de l'Hble. Sr. Rafael Perera Mezquida, conseller.

6. Amb relació al text tramès, presenten suggeriments els serveis jurídics de les conselleries d'Afers Socials, d'Habitatge i Obres Públiques, d'Economia i Hisenda, de Salut i Consum, i d'Innovació, Interior i Justícia. També emet informe sobre la norma projectada la Delegació del Govern per a la Violència de Gènere. Contesten sense aportar suggeriments la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia i el Col·legi Oficial de Psicòlegs. La cap del Servei de l'Institut Balear de la Dona, mitjançant un informe de 5 d'octubre de 2010 en què figura el vistiplau de la directora de l'Institut, valora i estudia els suggeriments formulats, i explica les raons per les quals alguns es rebutgen i d'altres s'incorporen en el text. Cap consell insular no va fer suggeriments al Projecte.

7. El mateix 5 d'octubre es reelabora el Projecte i s'hi inclouen els suggeriments acceptats; van emetre informes favorables sobre aquest text el Servei Jurídic el següent 11 d'octubre i la Secretaria General el 13 d'octubre de 2010.

8. Després d'incorporar a l'expedient els antecedents normatius i altres d'interès, inclòs un índex cronològic, a instància de la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració, el president sol·licita el dictamen d'aquest òrgan consultiu. La sol·licitud té entrada en la nostra seu el 27 d'octubre de 2010. L'endemà, un cop examinada la consulta, s'hi advertiren dues deficiències, que han estat esmenades.

Així les coses, el president torna a formular la consulta el 8 de novembre, amb caràcter urgent —motiva la urgència amb una remissió a l'escrit de la consellera—, que es registra a la nostra seu el dia 15 següent.

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera

De conformitat amb el que estableix l'article 21.1 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears, el president de les Illes Balears està legitimat per demanar el dictamen i el Consell Consultiu és competent per emetre'l. La urgència de la consulta es basa, d'acord amb el que ha exposat la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració, en la importància dels ajuts per a les dones que pateixen la violència de gènere. Fora d'això, la intervenció d'aquest òrgan assessor és preceptiva, d'acord amb l'article 18 de la Llei 5/2010, perquè es tracta d'una disposició de caràcter reglamentari no organitzativa que versa sobre el procediment de concessió d'una prestació econòmica específica a què tenen dret les dones que han patit violència de gènere.

Quant al procediment de tramitació s'han complert les exigències dels articles 42 a 46 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears i de l'article 7.*g* de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona. També s'han observat els requisits formals establerts en l'article 26 del vigent Reglament orgànic del Consell Consultiu.

Segona

1. En el nostre Dictamen 2/2010, de 15 de gener, relatiu al Projecte d'ordre de la consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració per la qual s'estableix el procediment de concessió dels ajuts econòmics de pagament únic recollits en l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, deim:

> Doncs bé, els paràmetres que acabam d'esmentar ens permeten arribar a la conclusió que, tant per l'*objecte* específic de l'Ordre projectada, que, segons resulta del seu article 1, regula el procediment de concessió d'ajudes econòmiques per a la integració social de les dones víctimes de la violència de gènere, com pel que disposa la norma bàsica que l'Administració autonòmica pretén ara desplegar (és a dir, l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004 i el Reial decret l452/2005 que el complementa), és evident que ens trobam en presència d'una matèria que ha de ser qualificada de *servei social* o *d'assistència social*. I això no només perquè objectivament mereix, sens dubte, aquesta conceptuació —cosa que ja seria suficient (s'ha d'observar que són ajudes per aconseguir una integració social)—, sinó perquè la Llei orgànica i el Reial decret esmentats disposen expressament que aquestes ajudes siguin concedides, precisament, per les *administracions competents en matèria de serveis socials*.
> Així les coses, arribats a aquest punt, és necessari, projectant aquesta conclusió en vista del que estableix l'Estatut d'autonomia, i concretament els articles 30 i 70, dilucidar si el títol competencial per dur a terme la regulació en projecte correspon a la Comunitat Autònoma —com es pretén—, o si és propi dels consells insulars.
> El Consell Consultiu de les Illes Balears, en dictàmens anteriors (per exemple, el 197/2009), ha manifestat que, després de la promulgació de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, que va aprovar un nou Estatut d'autonomia per a les Illes Balears, «tota acció de foment impulsada pel Govern i l'Administració de la Comunitat Autònoma ha de basar-se en un o més títols competencials idonis, sense envair els espais normatius i de gestió reservats per l'Estatut als ens insulars», i que «si es tracta d'actuacions emparades en títols competencials que corresponen exclusivament als consells insulars, d'acord amb l'article 70 de l'EAIB, el Govern de la Comunitat Autònoma ha de limitar-se a establir per decret principis generals normatius que seran vinculants per als consells insulars competents en els termes de l'article 58.3 del text estatutari (en aquest sentit, vegeu els nostres dictàmens 92, 93, 101 i 104 de 2007, i 116 i 124 de 2008)».
> Amb aquest marc de fons, hem de reparar concretament, a fi de resoldre la qüestió plantejada, en l'article 70 de l'Estatut, que enumera les competències que són pròpies dels consells insulars i que en l'apartat 4 estableix com a tal —és a dir, com a pròpia dels consells insulars— la de «serveis socials i assistència social [...]». Conceptes que certament presten total cobertura, com a títol competencial, als consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera per regular la matèria que ens ocupa, i que per això, correlativament, impedeixen, segons el que s'ha dit abans, que la Comunitat Autònoma pugui dur a terme la pretesa regulació objecte del Projecte, perquè representaria una invasió manifesta de l'espai normatiu reservat als ens insulars.
> Reforcen la conclusió anterior i les consideracions en què se sustenta:
> L'article 72.1 de l'Estatut d'autonomia, que disposa:
> «En les competències que són atribuïdes com a pròpies als consells insulars, aquests exerceixen la potestat reglamentària.»
> I l'article 73 del mateix Estatut, que diu:
> «Corresponen als consells insulars, en les matèries que aquest Estatut els atribueix competència pròpia, l'exercici de l'activitat de foment, sens perjudici de l'activitat

que correspon a la Comunitat Autònoma, i la fixació de polítiques pròpies o, quan així ho decideixin, la fixació de polítiques comunes amb altres consells insulars i amb altres illes, comunitats o amb l'Estat d'acord amb el Govern de les Illes Balears.»

Així mateix, l'article 84.2 de l'Estatut, corroborant el criteri que mantenim, disposa:

«Corresponen al Govern de la Comunitat Autònoma i als consells insulars la funció executiva, incloses la potestat reglamentària i la inspecció, i l'actuació de foment de les competències que els són pròpies.»

I, al contrari, no enerva la conclusió ja expressada (és a dir, que a la Comunitat Autònoma li manca el títol competencial adequat als efectes examinats) la invocació de l'article 30 de l'Estatut (regulador de les competències exclusives de la Comunitat Autònoma), en l'apartat 36 (competència exclusiva per a la regulació del «procediment administratiu derivat de les especialitats de l'organització pròpia») o en l'apartat 17 (competència exclusiva en matèria de «polítiques de gènere»), que són els títols competencials invocats en el preàmbul del Projecte d'ordre, perquè el primer no afecta el supòsit que ens ocupa i el segon («polítiques de gènere») conté precisament una de les matèries que, segons l'article 70.20, són competència dels consells insulars.

A aquestes argumentacions cal afegir-hi la indicada més amunt sobre el fet que la mateixa Llei orgànica 1/2004 preveu específicament que la gestió i la concessió de les dites ajudes correspondran a les «administracions competents *en matèria de serveis socials*», administracions que, en el nostre actual sistema estatutari, estan constituïdes pels consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, però no per l'Administració de la Comunitat Autònoma.

Finalment, resulta il·lustratiu, en la mateixa línia apuntada, portar a col·lació la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears, que ja es va fer ressò —com no podia ser d'altra manera— de les noves previsions estatutàries. Per això en l'exposició de motius explicava:

«El nou marc competencial sorgit de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears requereix una adequació normativa en l'àmbit dels serveis socials per tal de reforçar el protagonisme local i les noves estructures organitzatives en la prestació de serveis, i també l'actuació coordinada i participada de totes les instàncies del sistema.»

Tot això obliga a concloure que, en síntesi, com a conseqüència de la forta restricció de la potestat reglamentària del Govern de les Illes Balears operada per la reforma estatutària de 2007 (que ha deixat reduïda aquella a l'establiment potestatiu dels principis generals als quals es refereix l'article 58.3 i a la genèrica funció de coordinació dels consells respecte dels interessos suprainsulars esmentats en l'article 72.2), a l'Administració de la Comunitat Autònoma li manca el títol competencial idoni per dur a terme el Projecte d'ordre que ens ocupa; d'altra banda, s'ha d'advertir que en tot cas l'aprovació —si fos possible estatutàriament— s'hauria d'efectuar mitjançant un decret, no una ordre, perquè no consta l'habilitació de la consellera a aquest efecte (vegeu l'article 32.2 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears).

I concloem:

2a. La matèria que es pretén regular en l'Ordre projectada correspon, com a pròpia, als consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Per tant, la Comunitat Autònoma no pot dur a terme aquest Projecte, de conformitat amb el que expressa la consideració jurídica segona. En qualsevol cas (encara que no hi hagués l'objecció anterior), l'aprovació s'hauria d'efectuar mitjançant un decret i no una ordre.

2. El criteri mantingut en el Dictamen 2/2010, parcialment transcrit, és un reflex del criteri que, sobre la mateixa matèria, ja hem establert en diversos dictàmens anteriors i concretament en el 149/2008, en què indicam:

> [...] el Govern en aquestes matèries només té, d'una banda, la *potestat d'establir* principis generals que permetin que cada consell insular en faci un desplegament detallat i adequat al seu àmbit territorial i, de l'altra, la facultat de coordinar l'activitat dels consells insulars en assumptes d'interès autonòmic i *en l'exercici de les competències pròpies, amb la participació d'aquests*. Aplicant, *mutatis mutandis*, als «principis generals normatius autonòmics» les regles establertes pel Tribunal Constitucional sobre la normativa bàsica estatal i la de desenvolupament autonòmic, resulta: *a*) els principis generals només es poden establir per decret del Govern, amb menció expressa del fet que es tracta d'una norma de principis; *b*) correspon, potestativament, al Govern de la Comunitat Autònoma la definició dels principis generals normatius, però no es pot obligar els consells insulars a esperar que el Govern determini aquests principis; *c*) els principis generals han de constituir un mínim denominador normatiu comú a tot el territori autonòmic, de manera que no poden esgotar la matèria i han de deixar un marge ampli a la reglamentació dels consells insulars; *d*) els decrets reguladors de principis generals no són susceptibles de plantejament de conflicte en defensa de l'autonomia local, perquè no són disposicions amb rang de llei; *e*) els reglaments dels consells insulars requereixen el dictamen previ i preceptiu del Consell Consultiu; i *f*) la relació entre reglaments autonòmics de principis generals i els reglaments insulars és de competència i no de jerarquia.

Del que s'ha dit resulta patent —sense necessitat de reiteracions— que el Govern de la Comunitat Autònoma té en la matèria un títol competencial idoni per establir «principis generals». Així, a més, resulta expressament —com ja hem apuntat— de la literalitat de l'article 58.3 de l'Estatut d'autonomia, que disposa:

> En les competències que, d'acord amb aquest Estatut, els consells insulars hagin assumit com a pròpies, el Govern de les Illes Balears pot establir els principis generals sobre la matèria, garantint l'exercici de la potestat reglamentària dels consells insulars.

Tercera

El Projecte que examinam assenyala en l'article 1 que l'*objecte* del Decret és «regular els principis generals per a la concessió dels ajuts econòmics de pagament únic recollits en l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre [...], que desplega el Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre [...]». Aquest *objecte* queda remarcat en la disposició addicional única:

> Aquest Decret té el caràcter de principis generals dictats a l'empara de l'article 58.3 de la Llei orgànica 2/1983, de 28 de febrer, que aprova l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, en la redacció donada per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer.

En aquest punt, és procedent recordar les qüestions següents:

a) L'article 27 esmentat de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, amb el títol «ajudes socials», disposa:

> 1. Quan les víctimes de violència de gènere no tinguin rendes superiors, en còmput mensual, al 75 per 100 del salari mínim interprofessional, exclosa la part proporcional de dues pagues extraordinàries, han de rebre una ajuda de pagament únic, sempre que es presumeixi que a causa de la seva edat, falta de preparació general o especialitzada i circumstàncies socials, la víctima tindrà dificultats especials per obtenir una ocupació i per l'esmentada circumstància no participarà en els programes d'ocupació establerts per a la seva inserció professional.
> 2. L'import d'aquesta ajuda és equivalent al de sis mesos de subsidi per atur. Quan la víctima de la violència exercida contra la dona tingui reconeguda oficialment una minusvalidesa en grau igual o superior al 33 per 100, l'import és equivalent a 12 mesos de subsidi per atur.
> 3. Aquestes ajudes […] les concedeixen les *administracions competents en matèria de serveis socials* [la cursiva és nostra].

b) D'altra banda, l'ajuda econòmica establerta per l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004 va ser objecte de desplegament normatiu pel Reial decret 1452/2005, de 2 de desembre.

Quarta

A l'efecte de verificar l'abast que s'ha de concedir a la facultat d'«establir principis generals», té interès portar a col·lació el Dictamen que el Consell d'Estat va emetre, el 17 de novembre 2005, sobre el projecte normatiu que donaria lloc al vigent i ja mencionat Reial decret 1452/2205, de 2 de desembre, que desplega el tan repetit article 27.

En el dit dictamen es pot llegir:

> Centrando ahora el análisis en las competencias estatales y autonómicas, se observa, tal y como ha sido recordado a lo largo de la tramitación del expediente, que confluyen en la proyectada reglamentación una diversidad de títulos competenciales. Mientras que los títulos estatales forman parte de los que relacionó la disposición final segunda de la Ley Orgánica 1/2004, los segundos se refieren a las atribuciones que han asumido las comunidades autónomas en materia de ayudas y servicios sociales.
> Más en concreto, hay que tener en cuenta que la norma que el Proyecto desarrolla (artículo 27 de la citada Ley Orgánica) lleva por rúbrica «ayudas sociales», lo que evidencia que la competencia para reconocerlas y gestionarlas corresponde a las comunidades autónomas.
> Se da, con ello, la aparente paradoja de que una regulación estatal reconozca un derecho que forma parte de las competencias autonómicas. La solución a esa paradoja la brinda el apartado número 3 del citado artículo 27, que dispone, a un tiempo, que las ayudas sociales a las que se tendrá derecho por disposición estatal serán financiadas por los Presupuestos Generales del Estado y concedidas por las administraciones competentes en materia de servicios sociales.
> En consecuencia, el citado artículo 27 y su proyectado desarrollo reglamentario

> pueden ser vistos, no tanto como una intervención estatal en un ámbito de competencias de otras administraciones, sino como un compromiso económico que el Estado asume para financiar un área de actuación pública que estima prioritaria. En definitiva, la regulación que ahora se considera se explica, fundamentalmente, desde esa óptica de índole financiera y es desde esa decisión de sufragar determinadas ayudas desde la que deben examinarse los términos de la proyectada reglamentación.
>
> Analizadas desde esa óptica, se observa que las previsiones del Proyecto se centran en pormenorizar los criterios con los que se fijarán las beneficiarias de las nuevas ayudas y las concretas cuantías a las que tendrán derecho, lo que es consecuencia de esa asunción estatal de su coste y en nada afecta a las competencias de las administraciones a las que corresponde reconocer tales ayudas.
>
> Ese respeto de las competencias de las administraciones que gestionarán las nuevas ayudas se pone especialmente de relieve en aquellos preceptos del Proyecto más cercanos a las competencias de las administraciones actuantes en materia de ayudas sociales, como es el artículo 8, relativo a la "tramitación y pago de la ayuda". En efecto, ese precepto se remite a las normas de procedimiento que esas administraciones tengan establecidas, recuerda la necesidad de que las actuaciones se realicen con celeridad y simplicidad —lo que es consecuencia directa de los estándares constitucionales en materia de actuación administrativa— y prevé que las ayudas se abonen en un pago único, lo que en nada afecta al margen de libre decisión de las administraciones competentes, dado que esa modalidad de pago está conectada, en realidad, con la financiación que el Estado brinda a las ayudas en cuestión.

D'altra banda, no és ociós, amb la mateixa finalitat d'extreure criteris de possible aplicació al cas que ens ocupa, fer-se ressò del que s'expressa en la Sentència 188/2001, de 20 de setembre, del Tribunal Constitucional, dictada en ocasió d'un conflicte competencial sobre una ordre estatal de beques a l'estudi. En aquesta Sentència s'hi indica:

> […] cuando el Estado ostenta un título competencial genérico de intervención que se superpone a la competencia de las comunidades autónomas sobre una materia, aun si ésta se califica de exclusiva, o bien tiene competencia sobre las bases o la coordinación general de un sector o materia, correspondiendo a las comunidades autónomas las competencias de desarrollo normativo y de ejecución, puede consignar subvenciones de fomento en sus Presupuestos Generales, *especificando su destino y regulando sus condiciones esenciales de otorgamiento hasta donde lo permita su competencia genérica, básica o de coordinación*, pero siempre que deje un margen a las comunidades autónomas para concretar con mayor detalle la afectación o destino o, al menos, para desarrollar o complementar la regulación de las condiciones de otorgamiento de las ayudas y su tramitación y siempre que respete las competencias exclusivas de ejecución y gestión que corresponda a las comunidades autónomas.
>
> Pues bien, es claro que la cuantía de las ayudas forma parte de las condiciones esenciales de otorgamiento de las subvenciones, toda vez que constituye un aspecto central de la prestación, estableciendo su percepción uniforme en todo el territorio nacional, por lo que su regulación constituye normativa básica.
>
> […]
>
> Pues bien, ciertamente los requisitos para acceder a las ayudas también constituyen otro de los aspectos centrales de toda regulación subvencional, siendo susceptibles, por ello, de configurarse como normativa básica, de acuerdo con la doctrina antes expuesta.

> En lo relativo a los requisitos económicos y académicos que se exigen para acceder a las becas, es claro que los mismos, por su propia naturaleza, que se refiere a los diferentes niveles de renta familiar y a sus formas de ponderación, de un lado, y al historial académico en los diferentes niveles de la enseñanza postobligatoria y en las distintas ramas o especialidades, de otro, pueden tener un considerable nivel de concreción y detalle, pues ello puede ser necesario para alcanzar la finalidad deseada y garantizar una política educativa homogénea en este ámbito para todo el territorio nacional.
>
> De esta naturaleza básica participan los preceptos que regulan los requisitos económicos para poder obtener la correspondiente beca. En los mismos se detallan los «umbrales de renta» y patrimonio familiares, la renta familiar y los elementos que la integran, la renta familiar disponible según la tipología existente y el modo de cálculo de la misma, las deducciones a dicha renta y los elementos a ponderar para poder conceder las becas.
>
> La regulación de todos estos aspectos presenta carácter básico pues constituyen, junto con el montante económico, los elementos centrales que condicionan el acceso a las becas en condiciones de igualdad en todo el territorio nacional. Su carácter detallado se justifica por el hecho de que se trata de computar diversas modalidades de rentas, según sea el tipo de actividad que las genera, contemplando, a su vez, diferentes estructuras familiares.

De tot el que s'ha exposat, i concretament d'aquesta darrera Sentència, apareixen patents uns criteris perfectament aplicables respecte a la verificació de l'adequació a dret del Projecte que ens ocupa.

Cinquena

Tenint presents aquests criteris, el Consell Consultiu considera que:

1. El Projecte —que consta d'onze articles, una disposició addicional i dues disposicions finals— estableix: *a*) els requisits per ser beneficiària del dret a l'ajut econòmic (article 2); *b*) la quantia dels ajuts (article 4); *c*) la documentació mínima que s'ha de presentar per sol·licitar l'ajut (article 7); *d*) el règim d'incompatibilitats en la percepció de l'ajut (article 8). Aquests articles tenen caràcter de principis generals, i així s'ha de reflectir en el text de la norma; d'altra banda, el seu contingut s'ajusta al que disposa la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, i el Reial decret 1452/2005.

En canvi, el Projecte conté altres articles que no es poden considerar principis generals, en concret: *a*) l'article 3, perquè inclou una simple remissió al Reial decret tan esmentat; *b*) l'article 9, que regula el reintegrament i altres aspectes annexos, que s'han de regir per les normes generals pressupostàries i del pagament indegut; *c*) l'article 10, el qual, com que regula les obligacions de les sol·licitants i beneficiàries, té caràcter procedimental.

Ara bé, aquest òrgan assessor opina que el Govern té una posició fonamental en la garantia de l'execució de la legislació, en aquest cas estatal, i que aquest aspecte expressa un interès clarament suprainsular. Per permetre una aplicació idònia de la legislació des del punt de vista dels drets dels ciutadans, el Consell Consultiu, en el Dictamen 114/2010, ha dit:

> Per això, excepcionalment i per raons d'interès general, el Consell Consultiu entén que el Govern pot incloure, en decrets de principis generals, normes reglamentàries que no tenguin la vocació d'imposar-se incondicionalment a cada una de les illes. Dit d'una altra manera, aquests decrets poden incloure, d'una banda, principis generals normatius i, de l'altra, disposicions i regles complementàries o connexes, les quals poden ser desplaçades, a cada illa, per la normativa que el consell insular competent dicti en execució de les lleis aprovades pel Parlament balear (articles 72 i 84.2 de l'Estatut d'autonomia).

En conseqüència, d'acord amb aquesta doctrina, els articles indicats han de ser considerats disposicions o regles complementàries o connexes que poden ser desplaçades, a cada illa, per la normativa que el consell insular respectiu dicti a aquest efecte.

2. La disposició final primera s'ha de suprimir, perquè una disposició d'aquest caràcter no és la via adequada per establir el règim jurídic d'una matèria o l'aplicabilitat d'una norma determinada. Això, a més, amb la precisió que el contingut del darrer fragment d'aquesta disposició final, sobre la no-aplicabilitat als *ajuts* de la normativa vigent en matèria de subvencions, no pot ser compartit per aquest Consell Consultiu perquè aquests no queden expressament exclosos de l'àmbit d'aplicació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, ni del Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de subvencions; sense que, d'altra banda, un decret com el projectat pugui modificar el règim previst en aquella Llei.

3. El Projecte respecta les competències dels consells insulars. Així resulta del que s'estableix en l'article 6 sobre el procediment i el pagament dels ajuts; en l'article 7.2, referent a la tramitació de la documentació duta a terme pels consells insulars, i en l'article 11, relatiu a l'exercici dels drets conferits per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

4. S'ha de substituir la menció del Ministeri d'Igualtat continguda en l'article 6.3 tenint en compte els canvis organitzatius del Govern de l'Estat operats pel Reial decret 1313/2010, de 20 d'octubre, canvis que han implicat, entre altres coses, la supressió d'aquest Ministeri.

III. CONCLUSIONS

1a. El president de les Illes Balears està legitimat per sol·licitar aquest dictamen amb caràcter d'urgència i el Consell Consultiu és competent per emetre'l. El dictamen sol·licitat té la condició de preceptiu i urgent.

2a. El Projecte s'ha tramitat conforme a dret.

3a. Les observacions fetes en els apartats 1, 2 i 4 de la consideració jurídica cinquena tenen la qualitat d'essencials a l'efecte de l'ús de la fórmula ritual prevista en l'article 4.3 de la Llei 5/2010, de 16 de juny.

Palma, 26 de novembre de 2010